

המבקש:

1. אנטולי פשקו, ת"ז 324547629

מרח' הדקל 9/3, בכרמיאל

בעצמו ו/או ע"י עו"ד חסן מחמוד

ממשרד עורכי דין חסן מחמוד ופשקו אנטולי

רח' הגליל 2/224, בכרמיאל, ת"ד 397 מיקוד 21613

טל/פקס 04-9084454

- נ ג ד -

המשיבה:

חברת "קפרו תעשיות" בע"מ, ח.פ. 51-1414666

קיבוץ קדרים

ד.נ. בקעת בית הכרם 12390

בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית

מוגשת בזאת בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית כדלהלן.

על יסוד סמכותו לפי תקנה 21 לתקנות בית-הדין לעבודה (סדרי דין) תשנ"ב – 1991 ולפי ס' 10(1) לתוספת שנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 מתבקש בית-הדין הנכבד:

1. לאשר כתובענה ייצוגית את התביעה, שהוגשה בתיק העיקרי (להלן: "התובענה"), המצורפת כחלק מהותי ובלתי נפרד ממנה יחד עם כל נספחיה.

2. להגדיר את הקבוצה שבשמה הוגשה התובענה ככוללת כל עובד ייצור (להלן: **העובד**) במפעלה של המשיבה בקיבוץ קדרים, כהגדרתו בהסכם עבודה אישי (אחיד) בינו לבין המשיבה, ואשר הועסק ע"י המשיבה בתוך תקופה של 7 שנים אחרונות עד ליום הגשת התובענה זו ו/או מועסק כעת.

3. לקבוע כי עילות התובענה הינן כדלקמן:

א. הפרת הוראת סעיפים 16(א) ו-17(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה" התשי"א-

1951 בנוגע לתשלום גמול עבודה במנוחה השבועית וביום חג וכמו כן בשעות

נוספות במנוחה השבועית וביום חג.

ב. חוסר תום לב מטעם המשיבה (סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973) והפרת תנאיי צו הרחבה בענף המתכת, החשמל, האלקטרוניקה (הסכם קיבוצי מס' 7025/73 הורחב מיום 31.12.1973) והסכם עבודה אישי (אחידי) בקביעת גמול עבודה במשמרת שבין שעות 7:00-19:00.

4. לקבוע, כי:

א. התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה.

ב. התובענה הוגשה בתום לב.

ג. גודלה וסוג של הקבוצה מצדיק הגשת התובענה כתובענה ייצוגית.

ד. התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין, באשר היא נוגעת לכל חברי הקבוצה באותה מידה.

ה. קיים יסוד סביר להניח כי המבקש מייצג בדרך הולמת את עניינם של כל הנמנים עם הקבוצה.

5. להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים ואחד מהם בשפה הרוסית, וכן יודבקו בכניסה למפעל של המשיבה בקיבוץ קדרים במקום המיועד להודעות לעובדיו. ליתן הוראות נוספות כפי שימצא בית הדין הנכבד לנכון, ולקבוע כי המשיבה תשא בהוצאות הפרסום.

6. לקבוע את הסכום שישולם למבקש בגין הטרחה שטרח בהגשת התובענה והוכחתה, בשים לב לאינטרס הציבורי להרתעת מעבידים העוברים על החוק מגן.

7. ואלו נימוקי הבקשה:

8. המבקש, הינו התובע בתובענה העיקרית.

9. המשיבה הינה הנתבעת בתובענה העיקרית.

10. בפרק זמן שבין תאריכים 23.11.2006-01.04.2006 עבד המבקש כעובד ייצור במפעלה של המשיבה בקיבוץ קדרים וזאת לפי הסכם עבודה אישי מיום 01.03.2006 (להלן:

11. עובדי ייצור במפעל הינם ברוב מכריע עולים ממדינות ברית המועצות לשעבר או בני עדה דרוזית. משום כך, להערכתו של המבקש, **חלשים הם בידעם דיני עבודה ו/או ביכולתם לטעון בשפה העברית ברורה בפני המעביד ומתקשים להגן את זכויותיהם.**
12. עובדי המפעל אינם מיוצגים ע"י ארגון העובדים כלשהו והחברה אינה צד בהסכם קיבוצי כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957.
13. על המשיבה חל צו הרחבה בענף המתכת, החשמל, האלקטרוניקה (הסכם קיבוצי מס' 7025/73 הורחב מיום 31.12.1973).
14. מספר עובדי ייצור במפעל הוא 100 איש בממוצע. אך, היות ובמשך שנה וכל שנה משבע שנים אחרונות מתקבלים ומתפטרים/מפוטרים 50% מעובדי ייצור, המספר המרבי המשוער של חברי הקבוצה הנו בלתי ניתן להערכה בשלב זה, אף שהמבקש **משער את מספרם כלא פחות מ-350 איש.**
15. המבקש מאז תחילת עבודתו גילה ביו היתר הפרות מטעם המשיבה הוראת סעיפים 16(א) ו-17(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה" התשי"א-1951 בנוגע לתשלום גמול עבודה במנוחה השבועית וביום חג וכמו כן בשעות נוספות במנוחה השבועית וביום חג. כמו כן גילה המבקש כי פועלת החברה בחוסר תום לב כלפי עובדיו ומפירה תנאיי צו ההרחבה ונותנת לטובתה פירוש הסכם עבודה אישי (אחיד) בקביעת גמול עבודה במשמרת שבין שעות 7:00-19:00 **ובכך מפרה הוראות חוקי מגן.**
16. בעקבות זאת המבקש בזמן עבודתו ביושר ובתום לב פנה רבות אל גורמי החברה המוסמכים בבקשות לתקן טעויות ושגגות בחישוב שכר, אך הם לא נעטרו.
17. ביום 27.02.2007 פנה המבקש אל מנכ"ל החברה במכתב התראה ובתגובה נתקבלה תשובה של ב"כ המשיבה, אשר בה טענות המבקש נדחו.
18. ביום 26.03.07 על מנת למצות הליכים נשלחה ע"י התובע טיוטה של כתב התביעה והבקשה אל ב"כ של המשיבה. הפנייה זו לא נענתה עד עתה.
19. אין בידי המבקש מטעמים ברורים בזמן הגשת הבקשה לבצע חישוב גמול עבודה, אשר לא שולם לחברי הקבוצה ביחד ולחוד.
20. לחלופין יטען המבקש כי אין בידיו את כל הפרטים של כל חבר הקבוצה, נתונים על נוכחותו ועבודתו וחשובים הללו מסובכים עקב שינויים בתעריפי המשכורת מעת לעת.

21. על אף האמור למעלה, על מנת להקדים תגובה לטענת המשיבה כי הבקשה היא קנטרנית ואין בה ממש, המבקש ערך לדוגמה בלבד את תחשיב השכר, אשר לא שולם עבור עבודה במשמרת שבין שעות 7:00-19:00 ובשעות נוספות ביום המנוחה השבועית לעובד אנטולי טמציין בחודשים דצמבר 2006-פברואר 2007, וזאת בנוסף לתחשיב השכר הולך של המבקש עצמו. התחשיב, שלושה תלושי משכורתו ותצהירו של אנטולי טמציין מצורפים לבקשה **כנספת ה'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה. על בסיס התחשיבים הללו הגיע המבקש להערכה כי מדובר על שכר הולך של חברי הקבוצה שהוא בסך בין **1.700.000-3.200.000 ש"ח**, וזאת אף ללא צירוף פיצוי הלנת השכר וריבית כחוק. תחשיב להערכה מצורף לבקשה **כנספת ו'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

22. בנוסף יטען המבקש כי מטרת הבקשה היא כנקבעה בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות הנ"ל ובפרט:

- א. מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסיה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;
ב. אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו.

23. כמו כן יטען המבקש כי האינטרס הציבורי להגן זכויות העובד ולהבטיח קבלת גמול הוגן וראוי תמורת עבודה גובר על משקלו של כל טענת המשיבה יחד ולחוד על קשיים כספיים הקיימים או עלולים להיווצר עקב תובענה זו.

24. לחילופין ובנוסף יטען המבקש כי אין מדובר על גרושים ששילם צרכן מעבר למה שצריך אלא על השכר במידה מהותית, אשר לא נכנס לכיסיהם של עובדים עבור עבודה קשה שלא בשעות רגילות. ובכך נגרמה פגיעה במצבם הכלכלי של משפחות העובדים ובעקרוני הצדק החברתי.

25. ע"פ ס' 10(1) לתוספת שנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 לבית הדין הנכבד סמכות העניינית הייחודית לדון בתובענות זו ומטרת הבקשה היא לעוגן ולהגן זכויותיהם של חברי הקבוצה בדרך הקצרה והיעילה ביותר ואף בעצם היחידה בנסיבות העניין.

26. מטעמים הללו בתובענה זו מבקש המבקש שבית הדין הנכבד יוציא מלפניו פסק דין הצהרתי המצהיר על אלה:

- א. המשיבה חייבת לשלם לעובד ייצור תוספת של 100% עבור עבודה במנוחה השבועית וחג בגין כל שעת עבודה אם תחילתה בשעת מוצאי שבת או במוצאי חג.
ב. המשיבה חייבת לשלם לעובד ייצור עבור עבודה ביום המנוחה השבועית או בחג תוספת של 100% וגם תוספות עבור עבודה בשעות נוספות באותו יום.

ג. במידה ועבד עובד ייצור במשך שבוע 43 שעות רגילות ונדרש לצאת לעבודה ביום המנוחה השבועית חייבת המשיבה לשלמו תוספת עבור עבודה בשעות נוספות בנוסף לתוספת עבודה במנוחה השבועית וזאת מהשעה הראשונה.

ד. הוראות סעיף 17 להסכם העבודה כי "שעות עבודתו הרגילות של העובד באותו יום עבודה יהיו בתחום השעות 02:00-16:30 ועבד 8.6 שעות לפחות" הן מקפחות וישונו: "שעות עבודתו הרגילות של העובד באותו יום עבודה יהיו בתחום השעות 14:00-22:00 ועבד 7.5 שעות לפחות".

ה. במידה ועובד עובד הייצור במשמרת שמסעה 19:00 ועד שעה 7:00 חייבת המשיבה לשלמו תוספת משמרת בשיעור של 25% בעד עבודה בין שעות 19:00-22:00 ותוספת של 50% בעד עבודה בין שעות 7:00-22:00.

27. כמו כן יתבקש כב' בית הדין בתובענה זו להוציא צו עשה, אשר בו לחייב את המשיבה לבצע מחדש חישוב שכרם של חברי הקבוצה בצירוף פיצויי הלנת השכר ו/או ריבית והצמדה כחוק.

28. עובדות וטיעונים

29. נקבע ע"י המשיבה כי שבוע עבודה במפעל הינו בן 5 ימים, יום הפנוי - יום שישי ויום המנוחה השבועית הוא אחיד וכולל שבת. אין למשיבה היתר להעבדת עובדים ביום מנוחה ובחג. כמו כן קבעה המשיבה בנוהל משמעת כללי, כי משמרת ראשונה: 07:00-16:20, משמרת שנייה: 16:20-00:00, משמרת שלישית: 00:00-07:00 ולעיתים גם קיימת משמרת של 12 שעות: 19:00-07:00. למעשה קיימת משמרת ראשונה עם אפשרות של שעות נוספות עד 19:00 ולחלק מעובדי ייצור – משמרת של 12 שעות (19:00-07:00).

30. אין העבודה במפעל מאורגנת במשמרות ראשונה, שנייה ושלישית או ראשונה ושנייה, קבועות ויום-יומיות, כולל יומי שישי ושבת, כשעובדים מתחלפים לפי הסדר ואין מדובר על תהליך הייצור רציף.

31. ע"פ סעיף 8 (ד) לצו הרחבה וסעיף 19 להסכם עובד ייצור זכאי לתוספת של 100% על השכר המשולב לשעה בגין עבודה בימי המנוחה ובחגים. מכוח סעיף 18א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951, החלות על המנוחה השבועית, יחולו לגבי יהודי - על מועדי ישראל.

32. יטען המבקש כי למרות הוראות סעיפים 7 ו-17(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 אין המשיבה משלמת לעובדיה גמול עבודה במנוחה השבועית כשהם מתחילים עבודתם בשעות מוצאי שבת או מוצאי חג, כרגיל בשעה 19:00.

33. ויטען המבקש כי בניגוד להוראת סעיף 16(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה התשי"א-1951 המשיבה אינה משלמת תוספת עבור עבודה בשעות נוספות ביום המנוחה השבועית או בחג.

34. עפ"י סעיף 1 לצו הרחבה הוגדרה משמרת יום כעבודה בתחום השעות 06:00-17:00, משמרת שנייה כעבודה בתחום השעות 14:00-22:00 ומשמרת לילה וגם כן עבודת לילה כעבודה בתחום השעות 22:00-06:00. סעיף 9 לצו הרחבה קובע כי עבור עבודה במשמרת שנייה מקבל העובד תוספת של 22.5% ועבור עבודה במשמרת שלישית או בעבודת לילה – 42.5%. עפ"י סעיף 18 להסכם תוספת בשיעור של 50% מהשכר המשולב משולמת, אם שעות עבודתו הרגילות של העובד באותו יום עבודה יהיו בתחום השעות 22:00-7:00.

35. בסעיף 17 להסכם עבודה נקבע כי העובד יהיה זכאי לתוספת משמרת בשיעור של 25% מהשכר אם שעות עבודתו הרגילות יהיו בתחום השעות 16:30-02:00 ועבד 8.6 שעות לפחות. על סמך ההוראות הסעיף הזה נתנה המשיבה פירושה בלתי ראוי לסעיפים הנ"ל של צו ההרחבה ובחרה לשלם עבור עבודה במשמרת ב' ועבור עבודה במשמרת שבין השעות 19:00-7:00 תוספת של 25% בעד כל שעת עבודה. משום כך יטען המבקש כי הוראות הסעיף הזה עומדות בסתירה להוראות הצו הנ"ל בנוגע להגדרת תחום שעות עבודה ומניין. שינוי זה מהווה הרעה בהוראות אישיות בהשוואה לנקבעות בצו ומשום כך מכוח סעיפים 22 ו-30 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957 אין לו תוקף.

36. בנוסף יטען המבקש כי תנאי הסעיף 17 להסכם, המשנים את חיוביה של הנתבעת לשלם את תוספות בניגוד למשמעות ההוראות סעיף 18 להסכם ולסעיף 9 לצו ההרחבה, הם מקפחים כהגדרתם בסעיף 4(2) לחוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982.

37. לחילופין ובנוסף יטען המבקש כי המשיבה קבעה בנוהל משמעת כללי, אשר ע"פ סעיף 5 להסכם הינו חלק בלתי נפרד מתנאי העבודה, כי קיימות משמרות ראשונה, שנייה, שלישית וגם כן משמרת של 12 שעות ואין הגדרתה כשל משמרת שנייה או חלקה. צו ההרחבה קבע סדר עבודה בשלוש משמרות: משמרת יום, משמרת שנייה ומשמרת לילה. ואף לפיו קיימת אפשרות כי משמרת שנייה מתחילה בשעות משמרת יום (בפרק זמן בין 14:00-17:00), אין הצו נותן אפשרות כי מסתיימת היא או משמרת אחרת כלשהי בשעות משמרת לילה, כלומר אחרי שעה 22:00. בעד עבודה במשמרות הללו נקבעו תוספות שונות, וזאת מתוך פרינציפ כי יש לפצות לעובד את אי נוחות נוספת עבור עבודה בשעות ערב או לילה, אשר גבול ביניהן לפי הצו הוא השעה 22:00. ואם מסיבה זו או אחרת ומכוח מנהלי החליטה המשיבה לעשות את המשמרת השונה מאלו שנקבעות בצו ההרחבה ולעבור גבול בין שעות ערב ולילה חייבת היא לפצות לעובדה כך כי לא תיפגע את זכותו לקבלת תוספות לשכר לפי הפרינציפ הזה. ובפרט, מכוח סעיף 22 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, הייתה זכאית המשיבה לשנות זמני עבודה במשמרות כך בלבד כי אם נפלה המשמרת של 12 שעות בתחומי משמרות ב' ו-ג' כהגדרתן בצו ההרחבה אז יש לבחור התוספת היותר גדולה מבין אלו או לפחות ללכת בדרך תשלום תוספת של 25% משעה 19:00 עד השעה 22:00 ותוספת של 50% משעה 22:00 ועד שעה 7:00.

38. בנוסף יטען המבקש כי אינה זאת התנהגות בדרך מקובלת ובתום לב: בתחבולה לשנות תנאי עבודה, הקבועות בצו ההרחבה ולהעדיף תשלום התוספת בעד עבודה במשמרת

39. משום כך יטען המבקש כי המשיבה מעבידה את עובדיה בשעות בין 7:00-19:00 ובשל כך עליה לשלם תוספת של 25% עבור עבודה בין שעות 19:00-22:00 ותוספת של 50% עבור עבודה בין שעות 7:00-22:00.

40. ידוע למבקש מידיעה אישית כי המשיבה מתנהלת כמתואר בבקשה זו כלפי כלל עובדי ייצור במפעלה כהגדרתם בהסכם עבודה אישי. משום כך הגשת בקשה זו הינה הדרך היעילה ובעצם היחידה כדי להגן זכויות של כל חברי הקבוצה.

41. אין רשומה בפנקס בקשה לאישור או תובענה ייצוגית, אשר השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לחברי הקבוצה המתעוררות בה, כולן או חלקן, זהות או דומות בעיקרן לשאלות כאמור המתעוררות בבקשתי זו.

42. אשר על כן מתבקש בית הדין הנכבד להורות כמבוקש ברישא לבקשה זו.

43. כמו כן מתבקש כב' בית הדין להורות למשיבה/הנתבעת להשיב לדרישה להודות בעובדות (עפ"י תקנה 103(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984), המצורפת לבקשה זו.

44. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

המבקש,

אנטולי פשקו, עו"ד